

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 493

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 octombrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE	
	Decizia nr. I din 5 iunie 2000.....	1-2
	Decizia nr. II din 5 iunie 2000.....	3-4
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
136.	— Ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală pentru aprobarea Listei ofici- ale a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului L.O.—2000.....	4-8

DECIZII ALE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. I

din 5 iunie 2000

Sub președinția președintelui Curții Supreme de Justiție, Paul Florea, s-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, referitoare la căile de atac la care sunt supuse sentințele pronunțate de judecătorii în temeiul art. 53 alin. (2) din aceeași lege.

Ministerul Public a fost reprezentat de Ion Ionescu, prim-adjunct al procurorului general, care a susținut recursul în interesul legii, cerând să se decidă în sensul că sentințele pronunțate de judecătorii în temeiul art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, republicată, sunt supuse numai căii de atac a recursului.

SECȚIILE UNITE,
deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în baza art. VII din Legea nr. 169/1997, privind căile de atac la care sunt supuse sentințele pronunțate de judecătorii în temeiul art. 53 alin. (2) din această lege, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că împotriva sentințelor civile prin care sunt soluționate plângerile prevăzute de art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 se poate exercita numai calea ordinară de atac a recursului, întrucât aceste sentințe nu sunt pronunțate de judecătorii în

primă instanță, ci în exercitarea atribuției de control judecătoresc ce le revine asupra organelor cu activitate jurisdicțională din afara sistemului judecătoresc.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că sentințele civile pronunțate de judecătorii în soluționarea plângerilor prevăzute la art. 53 alin. (2) din legea menționată sunt supuse ambelor căi ordinare de atac prevăzute de Codul de procedură civilă, respectiv atât apelului, cât și recursului.

Aceste din urmă instanțe au procedat corect.

În legătură cu căile de atac ce se pot exercita împotriva hotărârii comisiei județene de aplicare a prevederilor Legii nr. 18/1991 au intervenit succesiv următoarele reglementări:

Potrivit art. 11 alin. 5 și 10 din Legea nr. 18/1991, în redactarea inițială, cel nemulțumit de hotărârea comisiei județene putea face plângere la judecătoria în raza căreia era situat terenul în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de soluția dată de comisia județeană, hotărârea pronunțată de judecătoria asupra plângerii fiind definitivă.

Ulterior, prin art. V alin. 7 din Legea nr. 59 din 23 iulie 1993 s-a stabilit că hotărârile în materia Legii fondului funciar nr. 18/1991, rămase definitive la judecătoria anterior intrării în vigoare a acestei legi, puteau fi atacate cu recursul prevăzut în legea respectivă de către părțile interesate, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii, indiferent de data pronunțării lor.

În urma modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 18/1991 prin Legea nr. 169 din 27 octombrie 1997 s-a dat o nouă reglementare căilor de atac la care este supusă hotărârea pronunțată de judecătoria sesizată cu plângerea îndreptată împotriva hotărârii comisiei județene asupra contestațiilor persoanelor care au cerut reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

În consecință, în temeiul art. 26 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, precum și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează să admită recursul în interesul legii și să se decidă în sensul celor de mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii.

În aplicarea prevederilor art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, stabilește că sentințele pronunțate de judecătoria în temeiul art. 53 alin. (2) din această lege sunt supuse ambelor căi ordinare de atac prevăzute de Codul de procedură civilă, respectiv atât apelului, cât și recursului.

Pronunțată în ședință publică la data de 5 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE,

PAUL FLOREA

Astfel, deși prin art. 53 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, republicată în temeiul art. VII din Legea nr. 169/1997, se prevede, ca și în reglementarea inițială, că „împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare“, prin art. 58 se prevede că „instanța soluționează cauza potrivit regulilor prevăzute în Codul de procedură civilă și în Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească [...]“, iar prin art. 59 se precizează că „Sentința civilă pronunțată de instanța menționată la art. 58 este supusă căilor de atac prevăzute în Codul de procedură civilă, cu respectarea dispozițiilor legale în materie.“

Or, din moment ce prin această ultimă dispoziție nu se face referire numai la o anume cale de atac, ci la căile „de atac prevăzute în Codul de procedură civilă“, iar în sistemul judiciar român prin art. 282—316 din cod sunt prevăzute atât calea de atac a apelului, cât și cea a recursului, este evident că art. 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, are în vedere ambele căi ordinare de atac.

De altfel, dacă legiuitorul ar fi urmărit să limiteze numărul căilor de atac ce se pot exercita împotriva hotărârii în discuție la una singură, respectiv la cea a recursului, ar fi prevăzut-o expres și nu s-ar fi referit la căile „de atac prevăzute în Codul de procedură civilă, cu respectarea dispozițiilor legale în materie“.

Așa fiind și cum normele procedurale sunt de strictă aplicare și interpretare, concluzia ce se impune este aceea că sentințele civile pronunțate de judecătoria în temeiul art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, sunt supuse ambelor căi ordinare de atac prevăzute de Codul de procedură civilă, respectiv atât apelului, cât și recursului.

Prim-magistrat-asistent,
Ioan Răileanu

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. II
din 5 iunie 2000

Sub președinția președintelui Curții Supreme de Justiție, Paul Florea, s-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu privire la instanța competentă să procedeze la executarea silită asupra bunurilor imobile în raport cu dispozițiile art. 373 și 491 din Codul de procedură civilă.

Ministerul Public a fost reprezentat de Ion Ionescu, prim-adjunct al procurorului general, care a susținut recursul în interesul legii, cerând să se decidă în sensul că instanța competentă să procedeze la executarea silită a bunurilor imobile este judecătoria în a cărei circumscripție se află situat imobilul.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea prevederilor art. 491 din Codul de procedură civilă instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar în legătură cu instanța căreia îi revine competența de a proceda la executarea silită a bunurilor imobile.

Astfel unele instanțe, întemeindu-se pe dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă referitoare la executarea hotărârilor prin mijlocirea primei instanțe, au considerat că judecătoria îi revine competența să execute hotărârile judecătorești privind bunuri imobile numai atunci când aceasta a soluționat cauza în primă instanță, în celelalte cazuri competența de a executa asemenea hotărâri revenind tribunalului.

S-a argumentat în sprijinul acestei soluții că prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, constituind norma generală, au aplicabilitate mai largă decât cele din art. 491 din Codul de procedură civilă, care au conținut special, restrâns, impunându-se astfel față de acestea din urmă și explicându-le sensul.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că instanța competentă să procedeze la executarea silită a bunurilor imobile este judecătoria în a cărei circumscripție se află situat imobilul.

Aceste din urmă instanțe au procedat corect.

Prin art. 373 alin. 1 din Codul de procedură civilă se prevede că „hotărârile se vor executa prin mijlocirea primei instanțe”, iar „în cazul în care prima instanță este o curte de apel, hotărârea se execută prin mijlocirea tribunalului din localitatea în care își are sediul curtea de apel”.

Din aceste dispoziții cu caracter general rezultă, în principiu, că hotărârile pronunțate în materie civilă se execută de prima instanță, în afara cazului în care prin lege se dispune altfel, cum ar fi, de exemplu, atunci când hotărârea este pronunțată în primă instanță de o curte de apel.

Or, de la această regulă se face excepție și în cazul în care executarea silită privește bunuri imobile.

Într-adevăr, în conformitate cu art. 491 din Codul de procedură civilă „vânzarea silită a bunurilor nemișcătoare se va urmări la judecătoria unde se află imobilul [...]”.

O atare dispoziție, derogatorie de la regula că executarea silită are loc la prima instanță, își are explicația în natura bunurilor imobile care oferă posibilitatea ca verificarea și urmărirea situației acestora să fie realizate mai complet și în condiții de garanții sporite la judecătoria în a cărei circumscripție se află situat imobilul.

În acest sens atribuirea competenței de a proceda la executarea silită a bunurilor imobile judecătoria în a cărei circumscripție este situat imobilul se impune pentru că o astfel de executare necesită și verificarea registrelor de publicitate imobiliară, care se află la judecătoria în a cărei rază teritorială se află situat imobilul, iar procesul-verbal de situație, afiptele și publicațiile, precum și ținerea evidenței acestor operațiuni, astfel cum sunt reglementate prin dispozițiile art. 499—510 din Codul de procedură civilă, pot fi realizate în condiții mai bune și cu mai mare rapiditate la judecătoria în a cărei circumscripție este situat imobilul.

Tot astfel trebuie avut în vedere că, în caz de concurs al mai multor urmăriri individuale, prin art. 520 alin. 3 din Codul de procedură civilă se prevede că în situația „când un imobil este urmărit înaintea mai multor judecătoria, întrunirea (urmăririlor) se va face la judecătoria aleasă în prima ipotecă, iar în lipsa unei asemenea alegeri, la judecătoria situației imobilului”.

Așa fiind, reglementarea cu caracter general privind executarea silită, de la art. 373 din Codul de procedură civilă, nu justifică inaplicarea dispoziției derogatorii privind competența de executare a hotărârilor în materie imobiliară, astfel cum este înscrisă în art. 491 din același cod. De altfel, o atare dispoziție nici nu poate fi înțeleasă altfel deoarece, fiind de ordin procedural, este de strictă aplicare.

În consecință, în temeiul art. 26 lit. b) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, precum și al art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează să se admită recursul în interesul legii și să se stabilească că instanța competentă să procedeze la executarea silită a bunurilor imobile este judecătoria în a cărei circumscripție se află situat imobilul.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii.

În aplicarea dispozițiilor art. 491 din Codul de procedură civilă stabilește că instanța competentă să procedeze la executarea silită a bunurilor imobile este judecătoria în a cărei circumscripție se află situat imobilul.

Dacă bunurile imobile sunt situate în circumscripțiile mai multor judecătoria, competența de a proceda la executarea lor silită revine judecătoriei unde persoana urmărită își are domiciliul sau reședința, dacă acestea se află în vreuna dintre acele circumscripții, iar în caz contrar, competența revine oricăreia dintre judecătoriile în ale căror circumscripții se află imobilele.

Pronunțată în ședință publică, la data de 5 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE,

PAUL FLOREA

Prim-magistrat-asistent,
Ioan Răileanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Listei oficiale a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului L.O.—2000

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, cu modificările ulterioare,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 853/1999 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului L.O.—2000, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Departamentele și direcțiile Biroului Român de Metrologie Legală, precum și unitățile subordonate vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se aprobă Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului L.O.—98, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 20/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 bis din 13 aprilie 1998.

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
conf. univ. dr. ing. **Fănel Iacobescu**

București, 26 septembrie 2000.
Nr. 136.

LISTA OFICIALĂ

a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului L.O.—2000

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Prezentul document stabilește, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, cu modificările ulterioare, sortimentele de mijloace de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului, modalitățile de control metrologic aplicabile acestora, precum și intervalele maxime admise între două verificări metrologice succesive.

Art. 2. — Modalitățile de control metrologic comune, aplicabile tuturor mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului, sunt: verificarea metrologică inițială (VI), verificarea metrologică după reparare, inspecția și testarea inopinată, supravegherea metrologică a utilizării. Celelalte modalități de control metrologic aplicabile, stabilite în prezentul document, specifice fiecărui sortiment de mijloc de măsurare în parte, sunt următoarele:

- aprobarea de model (AM);
- avizul de instalare (AI);
- avizul de punere în funcțiune (AF);
- verificarea metrologică periodică (VP);
- etalonarea (E).

CAPITOLUL II

Controlul mijloacelor de măsurare etalon

Art. 3. — Etaloanele corespunzătoare oricărui nivel de exactitate se supun în mod obligatoriu etalonării și verificării periodice, la un interval de maximum 2 ani, precum și modalităților de control metrologic comune prevăzute la art. 2.

Art. 4. — Intervalele maxime admise, diferite de cel menționat la art. 3, se aprobă prin ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală.

Prima etalonare și verificare metrologică a unui mijloc de măsurare etalon va fi însoțită în mod obligatoriu de atestarea lui ca etalon. Atestarea se va realiza pe baza unor proceduri de metrologie legală.

CAPITOLUL III

Controlul metrologic al mijloacelor de măsurare de lucru

Art. 5. — Mijloacele de măsurare de lucru din sortimentele specificate în anexă se supun în mod obligatoriu controlului metrologic al statului, dacă sunt utilizate în domeniile de interes public menționate la art. 6.

Art. 6. — Domeniile de interes public sunt cele în care, pe bază de măsurări, se realizează:

a) tranzacții comerciale (vânzări, cumpărări și schimburi de mărfuri, produse și servicii ale căror valori sunt determinate pe bază de măsurări);

b) stabilirea unor mărimi importante pentru sănătatea și integritatea persoanelor (din medicină, fabricarea și controlul medicamentelor, controlul mediului, supravegherea și siguranța traficului de călători și mărfuri, protecția muncii);

c) stabilirea unor impozite, taxe, tarife, prime, amenzi, remunerații sau alte redevențe de tip similar;

d) determinări oficiale de stocuri din gestiune pe bază de măsurări;

e) determinarea valorilor unor mărimi necesare pentru aplicarea unor normative oficiale cu caracter obligatoriu (vamale, fiscale, poștale, geodezice și de cadastru, expertize judiciare);

f) preambalarea și dozarea produselor destinate vânzării;

g) determinarea unor mărimi ce afectează interesele cetățenilor (concentrația de zahăr și alcool în băuturi, concentrația de grăsimi în lapte și unt, masa hectolitră și umiditatea cerealelor, umiditatea lemnului, tutunului și semințelor oleaginoase, viteza autovehiculelor, concentrația alcoolică în sânge și în aer expirat).

Art. 7. — Fiecare mijloc de măsurare de lucru se supune în mod obligatoriu atât modalităților de control metrologic comune prevăzute la art. 2, cât și celor specifice prevăzute în coloana 2 a tabelului din anexă. Intervalele maxime de timp admise între două verificări metrologice succesive sunt cele prevăzute în coloana 3 a tabelului din anexă.

Mijloace de măsurare de lucru supuse obligatoriu controlului metrologic al statului

Poz.	Sortiment	Modalități de control	Periodicitate (ani)
0	1	2	3
L1	Teodolit	AM; VP	1
L2	Sistem de măsurare geodezic și de cadastru	AM; VP	2
L4	Aparat de nivelment geometric	AM; VP	1
L5	Instalație (aparat) pentru reglarea și verificarea farurilor auto	AM; AI; VP	1
L6	Instalație (aparat) pentru reglarea și verificarea geometriei sistemului de direcție auto	AM; AI; VP	1
L7	Riglă pentru măsurarea lungimii țesăturilor	VP	2
L8	Aparat pentru măsurarea lungimii drumului	AM; VP	3
L9	Ruletă și panglică de măsurare	VP	3
L10	Aparat de măsurat elementele căii ferate sau de metrou	AM; VP	1
L11	Clupă, zoometru	VP	3
L12	Extensometru	AM; VP	1
L13	Aparat de măsurat deplasarea construcțiilor	AM; VP	3
L14	Mașină de metrat lungimea firelor, țesăturilor și a cablurilor	AM; AI; VP	2
L15	Nivelmetru / traductor pentru măsurarea nivelului lichidelor	AM; AF; VP	2
L16	Planimetru	AM; VP	2
L17	Mașină de măsurat arii în pielărie	AM; AI; VP	2
L19	Butirometru	AM; VP	5
L20	Seringă medicală	AM; VI ¹⁾	-
L21	Măsură de volum din sticlă de uz comercial	AM; VI ¹⁾	-
L22	Măsură de volum din metal de uz comercial	AM; VP	1
L23	Măsură cu plutitor pentru lapte	AM; VP	1
L24	Butoi (în afară de cel pentru bere), budană	VP	3
L25	Cisternă auto	AM; VP ²⁾	2
L26	Cisternă de cale ferată	AM; VP ²⁾	6
L28	Rezervor de stocare pentru lichide	AI; VP ²⁾	10
L29	Instalație de dozare / dozator pentru lichide	AM; VP	1
L30	Contor pentru lichide altele decât apa până la DN 400	AM; VP	3
L31	Calculator pentru sisteme de măsurare a cantităților de fluide (de volum și / sau de masă)	AM; VP	2
L32	Contor de apă rece până la DN 800 / caldă până la DN 200	AM; VP	3 ⁷⁾
L33	Contor de gaz până la G 1600	AM; VP	5 ⁸⁾
L34	Convertor electronic de volum de gaz	AM; VP	1
L35	Distribuitor de produse petroliere	AM; AI; VP	1
L36	Calculator electronic pentru distribuitoare de produse petroliere	AM ⁹⁾ ; VI ⁹⁾	-
L37	Sistem de măsurare a cantității de fluide (de volum și de masă)	AM; AF; VP ⁶⁾	2
L38	Aparat integrator / indicator de volum pentru fluide	AM ⁴⁾ ; VP ⁴⁾	2
L40	Ceasomic programator pentru contoarele de energie electrică	AM; VP	1
L41	Generator de impulsuri de tact	AM; VP	1
L42	Echipament de taxare a convorbirilor telefonice	AM; VP	1
L44	Aparat pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometru)	AM; VP	1
L45	Vitezometru și instalație de măsurare a vitezei la locomotive și rame de metrou	AM; VP	1
L46	Vitezometru pentru autovehicule	AM; VI	-
L47	Cronotahograf	AM; VP	1
L48	Taximetru	AM; AI; VP	1
L49	Greutate clasă E2, F1, F2, M1, M2, M3	AM; VP	1
L50	Celulă de cântărire	AM ⁴⁾ ; VI ⁴⁾	1
L51	Balanță de cereale	AM; VP	1
L52	Aparat de cântărit cu funcționare neautomată	AM; AI ⁵⁾ ; VP	1
L53	Aparat de cântărit cu funcționare automată	AM; AI ⁵⁾ ; VP	1
L54	Instalație cu funcționare automată pentru cântărit, dozat, ambalat	AM; AI; VP	1
L55	Instalație de cântărire în mers	AM; AI; VP	1
L56	Indicator numeric de masă	AM ⁴⁾ ; VI ⁴⁾	-

0	1	2	3
L57	Instalație pentru determinarea sarcinii pe osie la vehicule rutiere	AM, VP	1
L58	Mașină / aparat pentru încercarea materialelor la solicitări mecanice	AM; AI; VP	1
L59	Stand cu role pentru verificarea sistemului de frânare al vehiculelor rutiere	AM; AI; VP	1
L60	Indicator de sarcină în cabluri	AM; VP	2
L61	Instalație pentru determinarea sarcinii pe roți la locomotive	AM; VP	1
L62	Manometru cu element elastic	AM; VP	1
L64	Manometru pentru măsurarea presiunii în pneurile autovehiculelor	AM, VP	1
L65	Aparat pentru măsurarea presiunii arteriale (mecanic)	AM; VP	1
L66	Traductor de presiune	AM ⁴⁾ ; VP ⁴⁾	1
L67	Diafragmă pentru măsurarea debitelor	AM ⁴⁾ ; VP ⁴⁾	1
L68	Traductor de debit / debitmetru pentru fluide	AM ⁴⁾ ; VP ⁴⁾	1
L69	Termometru medical cu mercur	AM; VI	-
L70	Termometru electronic medical	AM; VP	1
L71	Traductor de temperatură (termorezistență, termocuplu) /senzor de temperatură	AM ⁴⁾ ; VP ⁴⁾	2
L72	Instalație pentru măsurarea temperaturii în silozuri de cereale	AI; VP	1
L73	Contor de energie termică până la DN 200	AM; AF; VP ⁶⁾	2
L74	Calculator de energie termică	AM; VP	2
L75	Pereche de senzori de temperatură pentru contoare de energie termică	AM; VP	2
L76	Sistem de măsurare a energiei termice	AM; AF; VP ⁶⁾	2
L77	Ansamblu de măsurare a puterii calorifice a combustibililor	AM; VP	1
L78	Bombă calorimetrică	AM; VP	1
L79	Transformator de curent / tensiune pentru măsurare	AM; VI	-
L80	Aparat pentru măsurarea rezistenței de dispersie a prizelor de pământ	AM; VP	2
L81	Contor monofazat, de energie electrică activă /reactivă	AM; VP	5
L82	Contor trifazat, de energie electrică activă/reactivă	AM; VP	5
L83	Totalizator pentru energie electrică	AM; VP	1
L84	Luxmetru	AM, VP	1
L85	Densitometru	AM; VP	2
L86	Spectrofotometru	AM; VP	1
L87	Fotocolorimetru	AM; VP	1
L88	Opacimetru	AM; VP	1
L89	Dioptrimetru	AM; VP	1
L90	Lentilă oftalmologică	VP	4
L91	Megohmmetru cu limita de măsurare de max 100 G Ω	AM; VP	2
L92	Microfon	AM; VP	1
L93	Sonometru	AM; VP	1
L94	Analizor de frecvență 1/1 și 1/3 octavă	AM; VP	1
L95	Impedanțmetru utilizat în audiologie	AM; VP	1
L96	Audiometru tonal / vocal	AM; VP	1
L97	Analizor pentru proteză auditivă	AM; VP	1
L98	Dozimetru de zgomot	AM; VP	1
L99	Expozimetru sonor individual	AM, VP	1
L100	Sistem automat de măsurare a concentrației în cantitate de substanță	AM; VP	1
L101	Fotometru cu flacăra	AM; VP	1
L103	Densimetru / lactodensimetru / zaharometru / salinometru / termodensimetru	AM; VP	2
L104	Balanță Mohr-Westphall	AM; VP	1
L106	Polarimetru pentru concentrații de zahăr	AM; VP	1
L107	Refractometru	AM; VP	1
L108	Alcoolmetru / termoalcoolmetru	AM; VP	2
L109	Ebuliometru	AM; VP	2
L110	Analizor de bere	AM; VP	2
L111	Traductor pentru determinarea conținutului de apă în produse petroliere	AM; VP	2
L112	Umidimetru pentru cereale / semințe oleaginoase / lemn / tutun	AM; VP	1
L113	pH-metru / pX-metru / oxigenometru / redoxmetru	AM; VP	1

0	1	2	3
L114	Electrod de pH / redox	AM; VI	-
L115	Spectrometru automat de emisie optică	AM; VP	1
L116	Spectrometru cu fluorescență de raze X	AM; VP	1
L118	Analizor de gaze	AM; VP	1
L119	Gazcromatograf	AM; VP; E	1
L120	Lichidcromatograf	AM; VP; E	2
L121	Etilometru	AM; VP	1
L122	Instalație de măsurare a activității alfa / beta / gama	VP; E	1
L123	Instalație de măsurare a activității cu scintilatori lichizi și schimbarea automată a probelor	VP; E	1
L124	Contaminometru de radiații alfa / beta / gama	VP; E	1
L125	Dozimetru pentru doză absorbită radiații gama / X	AM; VP; E	1
L126	Dozimetru pentru echivalent de doză radiații gama / X	AM; VP	1
L127	Dozimetru pentru radiații beta	AM; VP	1
L128	Sistem dozimetric termoluminescent pentru radiații beta / gama / X	VP; E	1
L129	Debitmetru pentru doză absorbită radiații gama / X	AM; VP; E	1
L130	Debitmetru pentru echivalent de doză absorbită radiații gama / X	AM; VP	1
L131	Debitmetru pentru radiații beta	AM; VP	1
L132	Expozimetru pentru radiații gama / X	AM; VP; E	1
L133	Avertizor de debit de expunere sau debit de doză absorbită pentru radiații X / gama / beta	AM; VP; E	1
L134	Avertizor de expunere sau de doză absorbită pentru radiații X/ gama / beta	AM; VP; E	1
L135	Stilodozimetru	AM; VP	1
L136	Aparat pentru măsurarea fluxului sanguin	AM; VP	1
L137	Aparat pentru măsurarea volumului respirator	AM; VP	1
L138	Electrocardiograf / electrocardioscop	AM; VP	1
L139	Electromiograf	AM; VP	1
L140	Electroencefalograf	AM; VP	1
L141	Cardiotahometru	AM; VP	1
L142	Pulsmetru	AM; VP	1
L143	Ergometru	AM; VP	1
L144	Analizor pentru măsurări biochimice	AM; VP	1
L145	Powermetru / energimetru laser de uz medical	AM; VP	1
L146	Aparat pentru măsurarea parametrilor organismului uman	AM; VP	1

1) Verificarea se efectuează prin eșantionare statistică, în conformitate cu prevederile normelor de metrologie legală.

2) Cu ocazia verificării se emite în mod obligatoriu și certificat de calibrare.

3) Modalitățile de control se aplică în mod obligatoriu numai în cazul modernizării unor distribuitoare existente, prin adaptarea unui calculator electronic nou.

4) Modalitățile de control se aplică în mod obligatoriu numai în cazul în care mijlocul de măsurare respectiv face parte dintr-un ansamblu supus în mod obligatoriu controlului metrologic al statului și nu poate fi încercat/verificat integral în cadrul acestui ansamblu.

5) Modalitățile de control se aplică în mod obligatoriu numai în cazul mijloacelor de măsurare cu limita maximă mai mare de 1.000 kg, montate în fundație de beton sau cărămidă.

6) Modalitățile de control sunt obligatorii numai în situația în care este posibilă verificarea pe subansambluri.

7) Pentru contoare de apă cu DN > 200 periodicitatea verificării metrologice este de maximum 5 ani.

8) Pentru contoare de gaz cu debitul maxim $\geq 65 \text{ m}^3/\text{h}$ periodicitatea verificării este de maximum 10 ani.

9) Se supun numai verificării metrologice inițiale.

În cazul unor mijloace de măsurare multiparametrice, care îndeplinesc funcțiile mai multor mijloace de măsurare care se regăsesc în prezenta L.O.—2000, controlul metrologic se exercită separat pentru fiecare funcție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro